

[Miljøministeren]

Spørgsmålet gik ud på, om der findes fortillæde for regulering ved lov. Det var hr. Jørgen Estrup lidt skeptisk over for om der gjorde. Dertil kan jeg svare, at der her i landet er tradition for, at realbevarelsesreguleringer foretages ved lov i ekstraordinære situationer, og jeg kan give et eksempel.

F.eks. inden for planlægningsområdet er der en særlov for Køge Bugt-området, der blev anlagt på baggrund af en speciel bemyndigelseslov fra 1961. Ørestadsloven hører således til den type af love, hvor Folketinget afgør arealanvendelsen ved lov. Derfor indeholder lovforslaget også både normer og procedureregler.

Lad os nu tage planlægningsprocessen i Ørestadsloven. Den er faktisk meget omhyggelig og giver rig mulighed for offentlig debat og indflydelse. Den starter ifølge arealanvendelseskriterierne med selve Ørestadsloven, herefter fortsættes der efter de normale regler i planlægningslovgivningen med Københavns Kommunes udarbejdelse af region- og kommuneplan. Den internationale arkitektkonkurrence og den efterfølgende helhedsplan, som udarbejdes af Ørestadsselskabet i samarbejde med Ørestadsrådet, skal så sammen med den forudgående offentlighed, der knytter sig til kommuneplanprocessen, betragtes som grundlaget for og inspiration til Københavns Kommunes planlægningsområde.

Der er altså omhyggelig procedure for offentligheden. Der er normer og spilleregler, og der er fortillæde for arealregulering ved lov.

Så vil jeg sige til hr. Jørgen Estrup og hr. Glønborg, som var meget bekymrede ved, at man bryder en fredningssag: Jamen undskyld, hvornår blev fredningssagen egentlig rejst? Den blev rejst, da det blev klart, at Folketinget ville regulere arealanvendelsen ved lov. Det vil sige, at det egentlig ikke er Folketinget, der forsøger at forhindre fredningssagen. Det er fredningssagen, der forsøger at forhindre Folketinget i at træffe en afgørelse, og det er egentlig ikke særlig demokratisk. Det er det, der hedder ekstraparlamentarisk.

Derfor er jeg egentlig ikke bekymret, som hr. Jørgen Estrup spurgte om jeg var. Jeg er naturligvis ikke bekymret ved nogen afgørelse fra det danske Folketing. Det er i øvrigt også en langt mere åben proces, der finder sted her end ved en fredningssag. Her har vi 3 behandlin-

ger, her har vi haft en lang offentlig debat, her har der været deputationer. Der har altså været mulighed for at komme med langt flere indsigelser fra langt flere interessenter og interesse-rede, end der er i en normal fredningssag.

Jeg skal også minde om, at det kun er arealanvendelsen, der reguleres ved denne lov. De andre elementer af naturbeskyttelse er uforandrede, de fastholdes jo, og oven i købet sikrer vi, så det ikke kan misforstås, at den nye naturbeskyttelseslov, som siden fremsættelsen har strammet kravene til, hvad der skal beskyttes, præciseres i dette lovforslag, således at vi overholder den naturbeskyttelse, vi har gennemført med den lov, der først træder i kraft den 1. juli.

Vi har altså sikret naturbeskyttelsen, vi har lavet en arealanvendelse, hvor vi på naturområdet kompenserer ved at lægge det sydlige Amager ud til en særlig fuglebeskyttelse, som er en bedre samlet løsning fuglemæssigt set end den, vi sad inde med. Derfor vil jeg også gerne sige til hr. Glønborg, som siger, at vi kommer til at se en stribe nye bygninger ned over Amager, at det er ikke rigtigt. Det areal, vi taler om her, er 10 pct. af hele det åbne område, og det vil være svært af få 10 pct. til at blive hele det åbne område. 10 pct. er fortsat kun 10 pct. af det åbne område.

Som en lille meddelelse til hr. Jørgen Estrup i forbindelse med det, jeg siger om, at man prøver at forhindre Folketinget i at træffe sin afgørelse, så er det nyeste eksempel, at der den 16. juni, altså i går, er indkaldt til en besigtigelse ved Fredningsnævnet i morgen aften klokken 18, dvs. lige før vores tredjebehandling. Det ligner ikke nogen tilfældighed. Det ligner en tanke.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til finansministeren. Finansministeren burde egentlig være skuespiller i stedet for politiker, sådan som han kan fremføre sagerne. Finansministeren spørger, hvilke andre lande der kunne tilbyde en sådan perle nær hovedstaden. Jamen vi har jo perlen i vores egen hovedstad uden Ørestaden. Der er 2 mio. m² boligareal, der er klar til salg; der er store områder, der er klar til at blive bebygget, men mangler investorer, så den perle, finansministeren omtaler, har vi i det nuværende København. Det, vi mangler, er investorer.